

نقش
علامه طباطبایی(ره)
در حیات فکری
انقلاب اسلامی

و فرهنگی و در یک کلام
(مکتبی) بود.
انقلاب امام خمینی(ره)
بیش از هر چیز، مرهون
یک زمینه فرهنگی به وجود
آمد بود. آمده سازی ملتی
برای پذیرفتن نظرهای سیاسی
و اجتماعی امام(ره)، که
تا چندی قبل، با مبانی و
اصول اسلامی آشنایی کافی
نداشتند، با سایر کارهای
سیاسی، اجتماعی و اقتصادی
در ایجاد انقلاب قابل مقایسه
نیست. همچنین در تداوم آن

انقلاب اسلامی ایران،
از پدیده‌های بی‌نظیر تاریخ
اسلام است. جنبش‌هایی که
پس از اسلام در کشورهای
اسلامی رخ داده، هیچ کدام
به اندازه انقلاب اسلامی
ایران، تأثیرگذار نبوده است؛
چراکه پشوونه چنین انقلابی،
افزون بر حمایت‌های مردمی،
برخورداری از اندیشه دینی
و هدفمند بود و انقلاب
ایران، تنها یک تغییر وضعیت
سیاسی و حکومتی نبود، بلکه
قبل از همه انقلابی فکری

اشاره
هر انقلابی نیازمند زمینه‌ها و بسترهای
و مقدماتی است که پیروزی آن مرهون
این زمینه‌ها و بسترهای است. انقلاب
اسلامی ایران نیز مرهون زمینه‌سازی‌ها
و فراهم آوردن مقدمات فرهنگی در
میان توده‌های مردم بود که این کار
به دست پرتوان عارف وارسته و مفسر
کبیر قرآن علامه طباطبایی و شاگردان
مباز و انقلابی او انجام گرفت. هادی
قطبی در مقاله‌ای که در ذیل می‌آید به
نقش کارآمد و مؤثر و همت بی‌بایان و
پنهان حضرت علامه اشاره کرده است.

در عظمت کار آن مرد بزرگ همین بس که شاگردانی همچون شهید مطهری(ره) و شهید بهشتی(ره) داشته و دارد؛ که آثارشان همچنان نقش بسیار مؤثری در پویایی نهضت دارند.

نقش علمی علامه در پیروزی انقلاب، به حدی است که هنوز آثار وی درباره مسایل حکومتی و نظام اجتماعی مورد استفاده توده‌های مردم است.

در این باره، کمتر از شجاعت
حضرت امام(ره) در ابعاد
سیاسی نبود. همان گونه که
کمتر کسی یافته می‌شد تا برابر
عملکرد رژیم شاه شجاعانه
ایستادگی کند و نامالایمات
را بر خود هموار سازد،
وضعیت فرهنگی و فکری آن
دوران نیز شیوه همین‌ماجرای
بود. در عظمت کار آن مرد
بزرگ همین بس که شاگردانی
همچون شهید مطهری(ره)
و شهید بهشتی(ره) داشته و
دارد؛ که آثارشان همچنان
نقش بسیار مؤثری در پویایی
نهضت دارند.

از جمله آثار فعالیت‌های
علماء در طرح مباحث
فکری و متناسب با نیازهای
زمان، به ویژه در بعد فلسفه
و تفسیر، محصول ارزشمند
«تفسیر المیزان» دریست
جلد و «اصول فلسفه و روش
رئالیسم» بود.

تفسیر المیزان به حدی
مؤثر بود که از همان آغاز
انتشار، بازتاب وسیعی در
محافل علمی دنیا اسلام
داشت. آن زمان استفاده از این
کتاب برای گوینده و تویستنده
به منظور تحقیق درباره مسائل
جامعه - از حیث اقتصاد،
سیاست، تاریخ و... - بسیار
سودمند بود؛ چراکه این کتاب
تها نفسیر الفاظ و توضیح
مفاهیم قرآنی نیست؛ بلکه به
مناسبت، مباحث گوناگونی
که لازمه یک جامعه اسلامی
است، در آن طرح شده است.
شهید مطهری(ره) درباره
متزلت این کتاب می‌گوید:
«تفسیر المیزان هم‌اکنون با
فکر نوشته نشده، من معتقدم
که بسیاری از این مطالب از
الهامت غیبی است. کمتر
مشکلی در مسائل اسلامی و
دینی پرایم پیش آمده که کلید
حل آن را در تفسیر المیزان
پیدا نکرده باشم».^۱

آری! تفسیر المیزان گامی
در جهت مساعد شدن زمینه
ایجاد انقلابی شکوهمند و
موفق از سوی مردم بود.
البته حضرت علامه(ره)،

افزون بر این کتاب عظیم، به
مناسبت‌های گوناگون، به
طرح مباحث حکومتی اسلام
می‌پرداخت که بسیار مؤثر و
مفید بود.^۲

ایشان در زمینه شناخت
مقتضیات زمان و مکان نیز
بسیار کوشای بود. آیت‌الله
جوادی املی در این
باره می‌فرماید: «بعد از
رحلت آیت‌الله‌العظمی
بروجردی(ره)، جلسات درس
فلسفه استاد چندی تعطیل
و تبدیل به مباحثی جدید
شد؛ بحث پیرامون حکومت
اسلامی. مرحوم استاد مقالاتی
در حکومت اسلامی نوشت
و در مجموعه - کتاب -
مرجعیت و روحاً نیت به
چاپ رساندند و در آن مقاله
یادآوری کردند که حکومت
اسلامی، سیاستی توانای دارد.
یکی از مسائلی که آن‌شبها
مطرح بود و در جلسه
تدريس هم بیان می‌کردند،
مسئله ولایت فقهی و حکومت
اسلامی بود».^۳

علماء به حدی در تبیین
مسائل اجتماعی و سیاسی
اسلام فعال بود، که استاد
شهید مرتضی مطهری(ره)
شیوه خود را در حل مشکلات
و معضلات اجتماعی، برگرفته
از روحیه و روش ایشان
می‌داند.

مبازه با مادی گرامی
در شهریور ۱۳۶۰ که
قوای متفقین، کشور ایران را
اشغال کردند، مارکسیست‌ها
با پشتیبانی ارتش سرخ و
سفرارت شوروی سابق موفق
شدند مکتب مادی گرامی را
به شیوه‌های گوناگون در
میان جوانان گسترش دهند و
عقاید بالطل و اتحارفی خود را
از طریق نشریات ضاله منتشر
سازند. این اقدام موجب
شدتا علامه طباطبایی(ره) با
تشکیل جلسه‌ای به نقد مکتب
مارکسیسم - به طور عام - و
مارکسیسم - به طور خاص
- پردازد. اعضای این جلسه
که از سال ۱۳۳۰ تأسیس
شد، شخصیت‌هایی چون

نیز کارهای فرهنگی نقش
بسیار مؤثری را ایفا می‌کنند.

خلاف فعالیت‌های سیاسی، از
بازدهی درازمدت برخوردار

است و برای به بار نشستن
و دستیابی به اهداف فرهنگی
و فکری، حتی باید سال‌ها
بگذرد. از همین رو افرادی
که به کارهای فرهنگی

می‌پردازند، از سوی اطرافیان

و مردم زمانه خود، ناشناخته

مانده، آن طور که شایسته

است قدردانی نمی‌شوند.

از جمله این افراد،
علامه سید محمد حسین
طباطبایی(ره) است. انقلاب

اسلامی ایران، دستاورده

دو حرکت بزرگ و الهی
بود که یکی با تلاش و

همت امام خمینی(ره) و دیگری
با اراده علامه طباطبایی(ره)

انجام گرفت و اگر گفته شود
تلاش علامه و ارزش کار او،

همانند نقش امام خمینی(ره)

بود، هیچ گراف نیست؛

چراکه هر انقلابی، پیش

از حمایت‌های سیاسی و

اجتماعی مردم، به پشتونه

فکری و فرهنگی محکمی نیاز
دارد تا حرکت‌های سیاسی و

اجتماعی، مؤثر واقع شود.

گام‌های آغازین در تحقق

انقلاب اسلامی

احیای معارف ناب اسلامی

در آن زمان، کار هر کسی

نبوغ و تنها کسی می‌توانست

از عهده آن برآید که بهترین

و ناب ترین تفکرات اسلامی

را دارا باشد؛ او کسی جز

علاوه طباطبایی(ره) نبود.

بخشن عظیمی از مباحث و

فعالیت‌های دنیا جامعه آن

روز - به ویژه در حوزه‌ها -

حول محور فقه و اصول بود و

این برای ملتی که می‌خواست

طرحی نو دراندازد، کافی

نیزد. می‌بایست مسائل

جدیدتری با استفاده از همان

منابع اصیل دینی و اسلامی

طرح می‌شد. که توان مقابله

با مکاتب جدید و یگانه را

داشته باشد.^۱ شجاعت علامه

**شاه قصد داشت
به ایشان دکترای
فلسفه بدهد،
برآشفت و اعلام
کرد که به هیچ
عنوان از دستگاه
شاه، چنین چیزی را
قبول نخواهد کرد.**

**علامه طباطبایی (ره)
نقشی بسیار
مؤثر و کارآمد در
حوزه‌های علمیه
- به ویره قم -
و حتی انقلاب
اسلامی ایران
داشته است. در آن
روزگار که فضای
الحاد و میدان داری
روشنفکری وابسته
به بلوک شرق و
غرب بود، کسی که
توانست در مقابل
این‌ها بایستد،
حضرت علامه بود.**

علمی، دینی و اجتماعی بود. در سال ۱۳۳۰ که حملات و تبلیغات مادی گری نویسنده‌گان غیر معهود در ایران رواج یافت و کمتر مقاله دینی یافت می‌شد که بتواند پاسخگوی نیازهای جامعه باشد، علامه با تشکیل انجمنی از فضای حوزه، مقالاتی را در موضوعات گوناگون منتشر کرد. افرادی چون شهید قدوسی، شهید مطهری، امام موسی صدر، آیت‌الله ابراهیم امینی و آیت‌الله جعفر سبحانی در این جمع باشکوه علمی حضور داشتند.^۹

مرحوم علامه افزون بر تدریس و تألیف، گام‌های مؤثری را در زمینه وحدت حوزه و دانشگاه برداشت و معارف اسلامی را به دانشگاه منتقل کرد. استاد مصباح در این باره می‌فرمایند: «هم علامه (ره) به قدری بلند بود که فعالیت خود را منحصر در حوزه علمیه نکرد و در همان سال‌ها که بین حوزه و دانشگاه دیوار اعتقادی کشیده شده بود، و دستگاه حاکم هر روز بر استحکام این دیوار می‌افزود. شجاعانه با اساتید دانشگاه ارتباط برقرار کرده و برای آن‌ها جلسات بحث تشکیل داد».^{۱۰}

علامه طباطبایی (ره) نقشی بسیار مؤثر و کارآمد در حوزه‌های علمیه - به ویره قم - و حتی انقلاب اسلامی ایران داشته است. در آن روزگار که فضای الحاد و میدان داری روشنفکری وابسته به بلوک شرق و غرب بود، کسی که توانست در مقابل این‌ها بایستد، حضرت علامه بود.^{۱۱}

علامه همچنین در ایجاد وحدت ایان شیعیان و اهل سنت، کوشش بسیار داشت. آیت‌الله جوادی آملی از شاگردان ایشان در این باره می‌فرمایند: «اقداماتی که علامه در ایجاد الفت و هماهنگی بین مذاهب اسلامی داشت، فراوان است؛ چون یکی از درس‌های ایشان خوش‌های نجیده باشد و یا از نوشهای عمیق و وزیان بهره‌ای نبرده باشد».^{۱۲} آری! ایشان با آنکه در فلسفه، تفسیر و عرفان اشتهر داشت و تبحر او در این شاخه‌های علمی بود، اما در حدیث و فقه و اصول توانایی‌های ارزنده‌ای از خود بروز داد. شخصیت‌های بر جسته‌ای چون شهید آیت‌الله قاضی طباطبایی (ره) از این عموم زاده و استادش، اجازه روایت داشتند.^{۱۳}

سهم علامه در حیات فکری انقلاب حضور ۳۰ ساله علامه در حوزه علمیه قم، موجب رونق یافتن مباحث جدیدی شد. ایشان با تدریس معارف قرآنی و حکمت‌های الهی و نیز تشریح سیر و سلوک حقیقی و واقعی به مشرب قرآن و عترت، متناسب با زمینه‌ها و مقتضیات زمانه به بذرافشانی پرداخت و موفق شد شاگردانی تربیت کند که خود در مقام دانشوارانی بر جسته به تعلیم و تربیت مشتاقان معارف شفقول باشند. از جمله این شاگردان، می‌توان به شخصیت‌های چون: شهید مرتضی مطهری (ره)، شهید دکتر محمد حسین بھشتی (ره)، شهید قدوسی (ره)، شهید دکتر محمد شیرازی، سوری همدانی، ابراهیم امینی، جوادی آملی، حسن زاده آملی، مصباح یزدی، محمد رضا مهدوی کنی، جعفر سبحانی و... اشاره کرد؛ که نقش ارزنده آنان در پیروزی انقلاب و همراهی با حضرت امام (ره) در بعد از انقلاب، بر کسی پوشیده نیست.

از دیگر اقدامات علامه که زمینه را برای پذیرش نظامی اسلامی آماده می‌کرد، تشویق طلاب و فضای حوزه برای نوشتمن مقالاتی در زمینه‌های

آیت‌الله مطهری (ره)، آیت‌الله دکتر بهشتی (ره)، دکتر محمد مفتح (ره)، امام موسی صدر، آیت‌الله جعفر سبحانی، آیت‌الله ابراهیم امینی، و چند تن دیگر از دانشوران معاصر بود. از جمله محصولات بسیار ارزنده آن جلسات، انتشار کتاب «اصول فلسفه و روش رئالیسم» با تعلیقات و حواشی مرحوم استاد شهید مطهری (ره) بود، که ضربه سختی بر شالوده فکری مارکسیست‌ها در ایران وارد آورد.^{۱۴}

نکته‌ای که در باره شیوه مبارزه فکری علامه با مادی گرایی و تفکرات ضددینی می‌توان به آن اشاره کرد، این است که ایشان برای طرح مباحث فلسفی و مبانی اندیشه اسلامی، روش فلسفه استی را کارآمد ندانست، به طرح مباحث فلسفه تطبیقی روی آورد، که محصول آن، کتاب اصول فلسفه و روش رئالیسم است.

شخصیت علامه

آنچه برای دیگران در زمینه شناخت علامه طباطبایی (ره) بسیار عجیب می‌نماید، جامعیت این عالم فرهیخته است. وی افروز بر فضایل اخلاقی و مقامات عرفانی و تخصص در فقه، اصول، حکمت متعالیه و آشنایی کامل با ادبیات فارسی، عربی و مهارت در ریاضیات، هندسه، هیئت و نجوم و پاره‌ای از علوم غیریه، از قدرت بیان و قلم و توان تبیین و تفهم مسائل علمی در قالب بهترین عبارت، پرخوردار بود و این جامعیت، موجب هر چه بهتر شدن انتقال مفاهیم و یافته‌های شخص علامه (ره) به نسل آینده می‌شد. از همین رو، استاد مصباح می‌فرمایند: «علامه طباطبایی را باید بحق یکی از ارکان حوزه علمیه قم در عصر حاضر دانست و شاید کمتر اهل فضلی یافت شود که یا از خرمن پربار

مهم ترین راهها برای هماهنگ کردن مذهب، تفسیر قرآن است و قرآن مورد پذیرش تمام مذاهب است. در تفسیر قرآن کوشیدند که ملل اسلامی را به عنوان امت واحد معرفی کنند و اختلافهایی را که به اصل - دین - آسیب می‌رسانند، بر طرف کنند... علامه طباطبایی (ره) ... با تشریح سخنان اهل بیت (ع) کوشید که امت اسلامی را در برابر بلوک‌های شرق و غرب، امت واحد یکند تا این‌ها بتوانند در پرتو وحدت و استواری و استقامت، در قبال تسام واردات شرق و غرب بایستند و آسیب پذیر نباشند.^{۱۲}

نمونه‌ای از مبارزات حضرت علامه از اوضاع جامعه قبل از انقلاب بسیار ناراضی و از شاه و رژیم او منزجر بود. حتی هنگامی که شاه قصد داشت به ایشان دکترای فلسفه بدهد، برآشفت و اعلام کرد که به هیچ عنوان از دستگاه شاه، چنین چیزی را قبول نخواهد کرد. برخی از افراد اصرار کردند که ایشان دکتر را پذیرند؛ ولی با ممانعت علامه روپرتو شدند. رئیس وقت دانشکده الهیات به علامه گفت: «اگر از پذیرش این عنوان امتناع نمایید، شاه عصبانی می‌شود و برایتان گرفتاری پیش می‌آید.»^{۱۳}

به یکی از دانشگاه‌های خود بیرون. دولت آمریکا برای عملی کردن این برنامه، به محمد رضا شاه متول شد. وی نیز از آیت الله العظمی بروجردی (ره) خواست که چنین موضوعی را به آگاهی علامه پرساند. اما باز هم علامه نپذیرفت.^{۱۴}

علامه حتی در سنین جوانی، به آگاه ساختن مردم می‌پرداخت و هنگامی که در روستای شاد آباد در اوایل دوران تحصیل زندگی می‌کرد، مراقبت از روابط اخلاقی مردم، توجه به مناسبات اجتماعی و نیز رشد فرهنگی و اعتلای اعتقادات آنان و رسیدگی به وضع معیشت و اقتصادی روستائیان را فراموش نکرد.^{۱۵}

طبعی است که فردی با این روحیه بالا، از هیچ کوششی برای برچیدن بساط ظلم شاهنشاهی درین نوروز، کشورش. ایشان در کنار سایر فعالیت‌های علمی و اخلاقی است که هنوز آثار وی درباره مسائل حکومتی و علمای بزرگ حوزه علمیه قم علیه استعداد و ستم شرکت داشت و از سال‌های ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ ه.ش در نشست هایی که توسط فضلای قم برگزار می‌شد، حضور می‌یافت و با بیان و قلم، تفسیر خود را از ظلم و ستم اعلام می‌کرد.

امام خمینی (ره)، آیت الله بروجردی (ره) و دیگر استادیون سرنگونی رژیم شاه، بزرگان قم را برای مشورت در مسائل جاری کشور و اتخاذ تصمیم واحد به نشست‌های هفتگی فراخواند. علامه طباطبایی (ره) خود در این زمینه می‌گوید: «وقتی به قم آمدم، مطالعه‌ای در وضع تحصیلی حوزه کردم و یک فکری درسارة نیاز جامعه اسلامی بین آن نیاز و آنچه موجود بود، چند از استادی بر جسته حوزه،

در گردهمایی یاد شده شرکت می‌کرد. یکی از این اقدامات، هنگامی بود که شاه قصد داشت با تغییر قانون اساسی، انتخابات را به نفع رژیم خانمده دهد و این گروه طی اعلامیه‌ای ضمن ابراز مخالفت با آن، مردم را از توطنهای و مقاصد شوم رژیم آگاهی کردند.^{۱۶}

چکیده
استادی علامه طباطبایی (ره) و نیز شاگردان ممتاز وی، دارای فعالیت‌های بسی و قمه سیاسی بودند و شخص علامه با تأسی به اسانید بزرگ خود و نیز همکاری و تشویق شاگردان، نهضت عظیم علمی، فرهنگی و اجتماعی به راه انداخت؛ که موجب تقویت بنیة فکری و اعتقادی انقلاب اسلامی در داخل و خارج از کشورش.

نقش علمی علامه در پیروزی انقلاب، به حدی است که هنوز آثار وی درباره مسائل حکومتی و نظام اجتماعی مورد استفاده توده‌های مردم است. و آنچه‌امروز از شاگردان وی در این زمینه به چشم می‌خورد، ثمرة تلاش‌های علامه در کنار افرادی چون امام خمینی (ره)، آیت الله بروجردی (ره) و دیگر استادیون بنام حوزه علمیه قم است.

پی‌نوشت‌ها
۱. مرحوم علامه طباطبایی (ره) خود در این زمینه می‌گوید: «وقتی به قم آمدم، مطالعه‌ای در وضع تحصیلی حوزه کردم و یک هاشم آملی (ره) و حاج شیخ مرتضی حائری (ره) و تنی

چند از استادی بر جسته حوزه،

بخش از محتوای سنت پیامبر و ائمه (علیهم السلام) را مورد بررسی قرار می‌دادند از فلسفه و مقولو خبری بود و نه از تفسیر قرآن و نه از سایر بخش‌های کتاب و سنت. بر خودم لازم دیدم که یک درس فلسفه و یک درس تفسیر و یک درس اخلاقی در حوزه شروع کنم». «بادنامه علامه طباطبایی (ره)»، ص ۱۹۶ و ۱۹۷.

۲. همان، ص ۲۰۰.

۳. از میان ۴۶ عنوان اثر استاد برشی به مسائل حکومتی و روابط سیاسی و اجتماعی اسلام مربوط است، که عبارتند از: اسلام و اجتماع، شیعه در اسلام، بررسی‌های اسلامی (مجموعه مقالات و رسالهای علامه آموزش دین، خلاصه تعالیم اسلام، روابط اجتماعی اسلام، عقاید و مستورات دینی، شیعه (مجموعه مذاکرات با پروفسور هائز کربن)، و رسالهای در حکومت اسلامی.

۴. علامه طباطبایی (ره) میزان معرفت، ص ۷۸.

۵. همان، ص ۷۹.

۶. ر. ک: «بادنامه مفسر کبیر علامه طباطبایی (ره)»، ص ۱۸۴ و ۱۸۵.

۷. روزنامه جمهوری اسلامی، ۳ آذر ۱۳۶۰. به نقل از جرعدهای جانب‌خش، ص ۱۱۵.

۸. مجلس نشین قدس، ص ۹۶.

۹. ر. ک: «بادنامه علامه طباطبایی (ره)»، ص ۶۷ و ۶۸.

۱۰. «بادنامه علامه طباطبایی (ره)»، ص ۲۰۲.

۱۱. آیت الله مهدوی کنی، مجله حوزه، ش ۸۲، ص ۲۰، تا ۲۳.

۱۲. «بادنامه علامه طباطبایی (ره)»، ص ۵۶ و ۵۷. نقل از جرعدهای جانب‌خش، ص ۳۴۵ و ۳۴۶.

۱۳. «بادهای و بادگارها، ص ۵۲ و ۵۳؛ به نقل از علامه طباطبایی (ره) میزان معرفت.

۱۴. ر. ک: «مهر تابان، ص ۲۸.

۱۵. ر. ک: «زنگنامه علامه طباطبایی (ره)، مجله مطالعات مدیریت، ش ۱، ص ۱۲. نقل از جرعدهای جانب‌خش، ص ۸۶.

۱۶. بررسی و تحلیل از نهضت امام خمینی (ره)، سید‌حمدی روحانی، ج ۱، ص ۳۰۲.